

værdipapirer, hvis kursværdi skal fastsættes på grundlag af officielle kursnoteringer.

Efter bestemmelsens *stk. 2* skal skifteretten alene udmelde vurderingsmænd, såfremt der fremsættes anmodning derom. Har skifteretten således efter *stk. 1* truffet afgørelse om, at sagkyndig vurdering skal gennemføres, skal skifteretten, bortset fra en mulig vejledning, ikke foretage videre, såfremt der i boet er enighed om, hvem der skal foretage vurderingen.

Bestemmelsen svarer til § 88 i Skiftelovsudvalgets lovudkast.

Til § 94

Bestemmelsen skaber den fornødne hjemmel til, at skifteretten efter anmodning kan beslutte, at omvurdering skal finde sted, når en allerede foretagen vurderingsforretning anfægtes med rette. Lovteksten angiver, hvad der kan betragtes som relevante anfægtelsesgrunde.

Efter bestemmelsens *nr. 1*, der svarer til gældende skifteretspraksis, skal der foretages omvurdering, hvis det godtgøres, at der er begået fejl ved vurderingens udførelse, som kan have påvirket vurderingsresultatet. Bestemmelsen sigter mod alle andre fejl end selve den skønsmæssige ansættelse af værdien, der er reguleret ved bestemmelsens *nr. 3*.

Omvurdering skal efter bestemmelsens *nr. 2* endvidere finde sted, såfremt vurderingen ikke i øvrigt er foretaget på betryggende måde. Der sigtes dermed først og fremmest til tilfælde, hvor det antageliggøres, at vurderingsmanden har været inhabil, eller ikke har besiddet den fornødne sagkundskab.

Endelig skal omvurdering efter bestemmelsens *nr. 3* finde sted, såfremt det pågældende aktivs eller passivs handelsværdi må antages at afvige væsentligt fra vurderingsresultatet. Der sigtes hermed for det første til tilfælde, hvor aktivets værdi må antages at have ændret sig væsentligt, siden en tidligere sagkyndig vurdering fandt sted. Bestemmelsen tænkes derfor navnlig anvendt i tilfælde, hvor der ved bobehandlingens begyndelse eller før dette tidspunkt har fundet en sagkyndig vurdering sted af et aktiv eller passiv, f.eks. af aktier eller fast ejendom, som siden må antages at være steget eller faldet væsentligt i værdi.

Herudover omfatter bestemmelsen tilfælde, hvor det ikke kan antages, at aktivets værdi har ændret sig siden vurderingen, men hvor det skønsmæssige element i værdiansættelsen må være forkert. I betænkningen anføres, at en væsentlig afvigelse altid vil foreligge, når differencen må forventes at være 25 pct. eller mere. Skatteministeriet har i et hørings svar til Justitsministeriet påpeget, at i tilfælde, hvor et aktiv er af stor værdi, bør også en mindre procentandel

kunne udgøre en væsentlig afvigelse. Justitsministeriet kan tiltræde dette synspunkt og finder generelt, at også afvigelser på under 25 pct. vil kunne betragtes som en væsentlig afvigelse. Navnlig ved aktiver, der repræsenterer en stor værdi i boet, vil selv langt mindre afvigelser kunne betegnes som væsentlige.

I tilfælde, hvor f.eks. skattemyndighederne ikke har været tilsagt til udmeldelse af vurderingsmænd og/eller vurderingsforretningen, kan der i særlig grad være anledning for skifteretten til at vurdere, om en kritik af vurderingsresultatet i videre omfang bør føre til, at der træffes bestemmelse om omvurdering.

Det er ved medtagelsen af disse regler forudsat, at reglerne i skattelovgivningen tilpasses, således at skattemyndighederne ikke kan tilsidesætte sagkyndige vurderinger, jf. herved de almindelige bemærkninger, afsnit 11.

Justitsministeriet har overvejet, om der bør gives skifteretterne en adgang til ex officio at træffe bestemmelse om vurdering og omvurdering. Når imidlertid henses til, at et af hovedelementerne i lovforslaget er at tilstræbe, at skifteretternes opgave i relation til dødsbobehandling i videst muligt omfang begrænses til stillingtagen til juridiske tvister, at boet vil blive påført omkostninger ved vurderingsforretningen, og at en adgang for skifteretten til ex officio at kræve vurdering/omvurdering hovedsagelig ville sikre varetagelsen af fiskale hensyn, som i forvejen sikres ved regler, der fastsættes i skatte- og afgiftslovgivningen, hvorefter rigtigheden af værdiansættelse skal påses af skattemyndighederne, findes der ikke at være grundlag for at give skifteretterne adgang til at kunne forlange omvurdering, uden at der foreligger en anmodning herom.

Bestemmelsen svarer til § 89 i lovudkastet i betænkningen.

Til § 95

Skifteretten skal efter forslaget § 93, *stk. 2*, alene forestå udmeldelsen af vurderingsmænd. Selve bestillingen af vurderingsmænd må derimod foretages af arvingerne eller af bobestyreren, der derefter vil hæfte for vurderingsomkostningerne.

I overensstemmelse med den praksis, som gælder for udmeldelse af syn og skøn i civile sager, bør skifteretten kunne betinge udmeldelsen af, at der stilles sikkerhed for vurderingsomkostningerne. Bestemmelsen i *stk. 1* tænkes således navnlig anvendt i tilfælde, hvor rekvirenten er en eller flere privatpersoner. Er rekvirenten bobestyrer eller advokat, vil den pågældendes indeståelse for omkostningerne i al-